

КОНСПЕКТИ ЗА КРИСТАЛИЗИРАЩО ИЗУЧАВАНЕ

ЙОВ, ПРИТЧИ, ЕКЛИСИАСТ

КЛЮЧОВИ ЗАЯВЛЕНИЯ

Целта на Бога в разправата с хората, които Го обичат,
се състои в това те да Го придобият до краен предел,
надмогвайки загубата на всичко останало,
за да може Той да се изразява чрез тях
с цел осъществяването на Своето намерение в създаването на човека.

Йов беше добър човек, който изразяваше себе си
в своето съвършенство, правдивост и непорочност,
но намерението на Бога беше Йов да бъде сведен до нищо,
да продължи съществуването си, да приеме Бога в себе си
и да се превърне в Богочовек, изразяващ божествените качества.

Целта на Бога в разправата с Неговите святи хора
се състои в това те да бъдат опразнени от всичко
и да приемат единствено Бога като своя придобивка.
Сърдечното желание на Бога е те да Го придобият напълно
като живот, жизнено снабдяване и всичко за своето същество.

Ако Божиите избрани и изкупени хора преживяват Христос
като мъдрост от Бога за тях
и участват в Христовите богатства и им се наслаждават,
тези богатства ще ги конституират и превърнат в църквата,
чрез която многообразната Божията мъдрост ще стане позната
на ангелските началства и власти в поднебесната.

Първо съобщение

Великият въпрос в книгата Йов и великият отговор

Пасажи от Писанията: Йов 1:1; 10:26, 13; Еф. 3:9; Йов 42:5-6

I. Четирийсет и двете глави на книгата Йов ни изправят преди един велик въпрос, състоящ се от две части: с каква цел Бог създаде човека и каква е целта на Неговата разправа с Неговите избрани хора? – 1:1; 10:26, 12-13; вж. 11:12; 13:4:

А. Йов каза на Бога: „Покажи ми защо ми ставаш противен“ (10:26); „Това си криел в сърцето Си; / зная, че това е било в ума Ти“ (13-ти стих).

Б. Това показва, че Йов не можеше да открие причината за отношението на Бога спрямо себе си, но той вярваше, че би трябвало да има някаква скрита причина в Божието сърце. Това, което беше скрито в Божието сърце, беше тайната на вековете – вечната Божия икономика – Еф. 3:9.

II. Великият отговор на този велик въпрос е тайната, скрита у Бога през вековете, вечната Божия икономика, която е вечното намерение на Бога с Неговото сърдечно желание да раздаде Себе Си в Своята Божествена Троица, като Отец в Сина чрез Духа, в Своите избрани хора, за да бъде техен живот и природа, така че те да се превърнат в един организъм, в Тялото Христово като новият човек, за Божията пълнота, за Божието изражение, което ще получи своята завършеност в Новия Ерусалим – 1 Тим. 1:3-4; Еф. 1:22-23; 3:9, 19; Бит. 1:26; Ис. 43:7; Римл. 8:29; 1 Йн. 3:2:

А. Йов и неговите приятели си мислеха, че страданията на Йов са осъждение от Бога. Но страданията на Йов не бяха осъждение от Бога, а едно ограбване и поглъщане с цел Бог да придобие Йов, за да може Йов да придобие повече от Бога.

Б. Въпреки че Бог ограбваше Йов, Той със сигурност не му се гневеше. Бог не считаше Йов за Свой противник, а за Свой интимен и близък приятел – Йов 19:11; вж. 10:13.

В. Бог знаеше, че след като Йов премине през период на страдания, той ще бъде изграден отново с Божествената Троица, за да се превърне в друг вид човек – в един нов човек, в едно ново създание (Гал. 6:15), за да изпълни Божията вечна икономика за Божието изражение (2 Кор. 5:17). Това е великият отговор на великия въпрос в книгата Йов.

Г. Когато четем Библията, трябва да съсредоточаваме вниманието си върху Божията вечна икономика за божественото раздаване. Ако не познаваме Божията икономика, няма да можем да разберем Библията. Божието намерение по отношение на Йов беше да го превърне в Божи човек, който да бъде изграден и конституиран с Бога съгласно божествената икономика на Бога:

1. Библията, състояща се от шейсет и шест книги, е предназначена за едно-единствено нещо: да може Бог в Христос чрез Духа да раздаде Себе Си в нас, за да бъде наш живот, наша природа и всичко за нас, така че да можем да живеем Христос и да Го изразяваме. Това трябва да бъде управляващият принцип на нашия живот – Йн. 10:10б; 1 Кор. 15:45б; Римл. 8:2, 10, 6, 11; Фил. 1:19-21а; 2 Кор. 3:6.

2. Бог се разправяше с Йов, за да го изведе от сферата на етиката и морала и да го въведе в сферата на придобиването на Бога, така че Йов да се отвърне от стремежа си към морално и етично съвършенство и да се насочи към търсенето и придобиването на Бога над всичко останало. Позицията на човека пред Бога се основава на размера на неговото придобиване на Бога – Пс. 27:8; 105:4; Фил. 3:8; Мт. 25:3-4, 9; Пр. 23:23; Откр. 3:18; 2 Кор. 3:18; 4:17; 1 Петр. 2:7; Дан. 5:27; 9:23; 10:11, 19.

3. Целта на Бога в Неговата разправа с Неговите святи хора е те да бъдат опразнени от всичко и да приемат единствено Бога като своя придобивка. Той иска Неговите хора да Го придобиват, да участват в Него, да Го притежават и да Му се наслаждават все повече и повече над всичко останало, за да може тяхното наслаждение да достигне своя краен предел, така че те да се превърнат в Новия Ерусалим – Мт. 5:3; Пс. 43:4; 73:25-26; Фил. 3:8-9; Откр. 21:2.
4. Това е същинското значение на целия Нов Завет като великият отговор на великия въпрос в книгата Йов относно целта, с която Бог създаде човека, и целта, с която Той се разправя със Своите избрани хора.

III. Основният проблем на Йов беше, че той беше лишен от Бога. В цялата Си разправа с Йов, Бог възнамеряваше да го сведе до нищо, но да запази съществуването му (2:6), така че да разполага с нужното време да вложи Себе Си в Йов. Бог се интересува само от едно нещо – да вработи Себе Си в нас (Еф. 3:16-19):

- А. Йов притежаваше собствена правда (Йов 6:30; 9:20; 27:5-6; 32:1) и беше доволен от себе си (13:3; 23:3-4; 31:6), но той беше в неведение относно собствената си окаяна ситуация пред Бога (вж. Откр. 3:16-18).
- Б. Славата на Йов се състоеше в неговото съвършенство и правдивост, неговата непорочност беше негов венец. Бог му беше отнел славата и беше взел венета от главата му (Йов 19:9). Йов се беше надявал да изгради „дървото“ на собствената си непорочност, но Бог не позволи на това дърво да порасне в Йов. Бог изкорени това дърво, тази надежда (10-ти стих), за да може Йов да бъде въведен в сферата на придобиване на Бога.
- В. Бог искаше Йов да разбере, че той се намираше в неправилната сфера за изграждане на самия себе си като човек в старото творение в своето собствено съвършенство, правдивост и непорочност. Йов се славеше с тези неща, но Бог ги считаше за пречки, които трябваше да бъдат премахнати, за да можеше Йов да приеме Бога в Неговата природа, живот, елемент и същност и по този начин метаболитно да се преобрази и да се превърне в Богочовек, в човек на новото творение, който да изразява Бога и да Го раздава на другите – 2 Кор. 3:18; 1 Петр. 4:10; Еф. 3:2.
- Г. Бог възнамеряваше да разруши природния Йов в неговото съвършенство и правдивост, за да изгради един обновен Йов в Божията природа и качества. Дисциплинирането на Светия Дух разрушава нашето природно същество с цел изграждането и конституирането на едно обновенно същество – 2 Кор. 4:16-18; Римл. 8:28-29.
- Д. Работата на Духа в нас се състои в изграждането и конституирането на едно ново същество за нас, а външната работа на Духа се състои в разрушаването на всеки аспект на нашето природно същество с помощта на нашата обкръжаваща среда. Ние трябва да съдействаме на действащия Дух и да приемаме обкръжаващата среда, която Бог е отредил за нас – Фил. 4:12; Еф. 3:1; 4:1; 6:20; 1 Кор. 7:24.
- Е. Главната цел на страданията в тази вселена, и особено на страданията на Божиите деца, е вработването на самата Божия природа в природата на човека, за да може човекът да придобие Бога до краен предел – 2 Кор. 1:8-9; 4:16:
  1. Живият Бог може да извърши много неща за човека, без да вработи Своя живот и природа в човека. Но когато Богът на възкресението работи, тогава Неговият живот и природа се вработват в човека – 16-ти стих.
  2. Бог не работи, за да изяви мощта Си във външни дела, а работи, за да вложи и да вработи Себе Си в човека. Бог използва обкръжаващата среда, за да вработи Своя живот и природа в нас – Гал. 4:19; 2 Кор. 4:7-12; 1 Сол. 3:3; Йн. 16:33.
  3. За да живеем във възкресение и да се изграждаме и конституираме с Бога на възкресението, ние трябва да ставаме съобразни с образа на Христос като първородния Божи Син чрез „всичко“ – Римл. 8:28-29; Евр. 12:10; вж. Ер. 48:11.

4. Когато преминаваме през страдания, ние може да се оплакваме на Бога, но нашето оплакване може да се окаже най-добрата молитва, най-приятната молитва за Бога. Докато ние се оплакваме, Бог се радва, защото прави така, че всичко да съдейства за добро, за да можем да станем съобразни с образа на Неговия първороден Син – вж. Пс. 102, заглавие.

IV. Движението на Триединния Бог за обожествяване на човека с цел осъществяването на Своята икономика за придобиването на Свое корпоративно изражение произтича изцяло в слетия дух, в божествения Дух, Който е слят в едно с нашия човешки дух – 1 Кор. 6:17; Откр. 1:10; 4:2; 17:3; 21:10; вж. Йов 12:10; 32:8:

- А. В своя християнски живот ние трябва да живеем и да ходим чрез Духа. Трябва да вършим всичко и да сме всичко чрез Духа, с Духа, в Духа и посредством Духа. Следователно трябва да се грижим за духа си, като вършим всичко чрез упражняването на нашия дух, за да можем да преживяваме живеенето на божествения Дух в нас, Неговото вселяване в нас и Неговата работа, свързана с нашето преобразяване – Гал. 5:16, 25; Фил. 3:3; Римл. 8:4, 6; 2 Кор. 2:12-14; Мал. 2:15-16.
- Б. Не бива да предприемаме никакви действия отделно от всесъдържащия Дух. Трябва да се изправяме пред всички ситуации и да посрещаме всички нужди само в единство с Духа. Трябва да се научим да докосваме божествения Дух в духа си. Това е същинското значение на християнския живот и на християнската работа за осъществяването на Божията икономика – Зах. 4:6; 2 Кор. 3:3, 6; Римл. 1:9; 7:6; Фил. 3:3.
- В. Да бъдем християни и победители е не само трудно, но дори невъзможно. Единствено преминалият през процес и завършен Триединен Бог, Който живее в нашия дух като всесъдържащият Дух, може да бъде християнин и победител – Лк. 1:37-38а; 2 Кор. 4:13; Римл. 8:2.
- Г. Ако вършим всичко според Духа, ще можем да преживяваме Христовото въплъщение, човешко живеене, смърт, възкресение и възнесение, заедно с изливането на Духа. Това ще ни накара да се превърнем в Божията църква, Тялото Христово, новият човек и лозата и пръчките като организъм на Триединния Бог, който ще получи своята завършеност в Новия Ерусалим – Фил. 1:19; Йоил 2:28-32; Деян. 2:16-21; Еф. 1:22-23; 2:15; 4:4, 23-24; Йн. 15:1-11; Откр. 3:12; 19:7-9; 21:2, 10.

V. Когато Бог се яви на Йов, Йов видя Бога, придоби Бога в личното си преживяване и опитност и намрази себе си – Йов 38:1-3; 42:1-6:

- А. Днес нашият Бог е всесъдържащият Дух като завършеността на преминалия през процес и завършен Триединен Бог. Богът, на Когото гледаме днес, е завършеният Дух. Ние можем да гледаме на Него в духа си – 2 Кор. 2:10; 2 Тим. 4:22:
1. Ние гледаме на Бога, за да се изграждаме и конституираме с Него. Когато гледаме на Бога, ние се преобразяваме. Да гледаме на Бога се равнява на това да придобиваме Бога – 2 Кор. 3:16, 18; Мт. 5:8; Откр. 22:4.
  2. Колкото повече гледаме на Бога и обичаме Бога, толкова повече се отричаме от себе си и намразваме себе си – Йов 42:5-6; Ис. 6:5; Лк. 14:26.
- Б. За да гледаме на Бога, трябва да упражняваме духа си – Еф. 1:17-18; 3:16-17; 1 Кор. 2:9-16; 2 Кор. 4:13; 1 Тим. 4:7; 2 Тим. 1:6-7:
1. Колкото повече гледаме на Него в духа си, толкова повече получаваме всички Негови съставки в съществуването си като наше вътрешно снабдяване – 2 Кор. 3:16-18.
  2. В страданията си трябва да внимаваме на духа си, да вземаме Господа за свое обиталище и тайна на достатъчност и задоволение – 2:13; 7:5-6; Мал. 2:15-16; Пс. 91:1; Фил. 4:11-13; Пс. 90:1-12; 31:20; Ис. 32:2.
- В. За да можем да гледаме на Бога, трябва да се разправим със сърцето си – 2 Кор. 3:16, 18; Мт. 5:8; 13:18-23:

1. Трябва да се обновяваме в духа на ума си чрез реконституирането със свящото Божие слово, за да се наставяваме, управляваме, ръководим и контролираме от Божието слово – Еф. 4:23; Втзк. 17:18-20; Фил. 2:2, 5.
2. Трябва да горим с Господната любов и чувствата ни трябва да бъдат изпълнени с Него като наша ревност за Неговия дом – 1:8; 2 Кор. 5:14; 2 Тим. 1:6-7; Йн. 2:17; Мк. 12:30.
3. Нашата воля трябва да бъде покорена от Христос и преобразена с Него чрез страдания, за да се подчини на Неговото главенство (Фил. 2:13; вж. ПП. 4:1, 4; 7:4а, 5), а самите ние трябва да поддържаме добра и чиста съвест чрез безценната, очистваща и пречистваща кръв на Христос (Деян. 24:16; 1 Тим. 3:9; Евр. 9:14; 10:22).

VI. Целта на Бога в Неговата разправа с хората, които Го обичат, се състои в това те да могат да Го придобият до краен предел и да надмогнат загубата на всичко останало (Фил. 3:7-8), така че Той да се изразява чрез тях за осъществяването на Своята цел в създаването на човека (Бит. 1:26).